

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

Illvstri Viro, D. Christophoro de Marle Supremi ordinis in Senatu Parisiensi
consuli Sapientissimo, F. Claudius Spinæus, Prædicator, Theologus, S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

ILLVSTRI VIRO, D. CHRIS-
tophoro de Marle Supremi ordinis in
Senatu Parisiensi consuli Sapien-
tissimo, F. Claudius Spinæus,
Prædicator, Theolo-
gus, S.

SI non minori laude, imò maiore digni *In Hyppia*
sunt (vt est apud Platonem) qui inuen- *maiore.*
tis artibus & disciplinis addunt: quàm
qui eas primò conceperunt: nec ita minùs
gratiarum actione digni Mœcenates illi,
qui intercepta per inopiam studia conti-
nuò fouenda susceperunt. Quocirca Sa-
pientiss Christophore, pietas tua & liberali-
tas me totum meaque studia tibi hoc iure
addicunt & vendicant. Qui cùm sic versa-
tus sim semper in studiorum meorum pro-
gressu, vt nunquàm plures vno mœcenates
habuerim, semper tamen superiore destitu-
tus, posteriorem alterum opportuna succes-
sione, diuina largitas exhibuit. Quare de-
mum velut præclarum studiorum meorum
colophonem fœliciter sum consequutus.
Nam dum semel audires me (aduersa re-
flante fortuna) tertio mœcenate orbatum,
miseratus hanc sortem, sponte facultatum
tuarum, cùm pollicitatione, tum exhibitio-
ne, afflicto mihi ac propemodùm despon-

denti, studia mea velut postliminio, renocasti. Ita ut ipsa tot procellis acta, in optatissimum portum tandem liberaliter induxeris. Quid laudis igitur, quid gratiarum non debeo tibi, tuæque illustri Marlæorum familiæ? Cuius vel ipso nomine tam late gloria diffunditur, ut familiam aliam, aut generis antiquitate, aut rerum gestarum magnitudine, nobiliorem quis minimè inueniat. Quæ Pontifices, equites, præsides, consules, ac omnis generis Reip. rectores, summo suo decore & populi Gallici profectum, se habuisse non immeritò gloriatur. Inter multos verò Héricum à Marla, Franciæ, iuris præfectum (quem Cancellarium dicant) omnium qui suo seculo fuerunt, sapientissimum arbitror silentio minimè prætereundum. Cuius non possum non commemorare illustre mortis genus & inuictæ fortitudinis exemplum. Nam Caroli sexti temporibus cum Iohannes Burgundus aduersus Gallicum regnum furiosius tumultuari non desineret, consilio principum decretum est, ut rei quidem militaris atque armorum summa apud comitem Armeniacum esset, iuris autem ac ciuilibus politix suprema autoritas penes Henricum à Marla maneret, ut horum consilio salutis regni rectè prospectum esse viderent omnes. At cum

*Illustre
 mortis ge-
 nus Hen-
 rici à mar-
 la.*

EPISTOLA

hominum improbitas nonnunquam sapientum consilia viribus vel iniquitate euertat, sæuissimus hostis ille subdolè Lutetiã ingreditur, & quos Andriana crux non tegebat, crudeliter trucidat, Regem comprehendit, illos tandem Gallici populi parentes, Henricum à Marla, & Armeniacũ comitem, diris vulneribus confossos, nudos, in immunda humo cruentos, ac laceros, insepultos, latronibus suis ludibrio esse iubet. Quos vix tandem à propinquis inhumari concessit. Hoc autè mortis genere quid illustrius, quo pro fide patriæ, & vrbis, & regis, vir generosissimus, Henricus à Marla, gloriolè occubuit? quo sanè in cælis coronam, in terris verò familiæ suæ gloriam immortalem & populi Gallici gratiam promeruit. Præterea alios innumeros ex tua claris. Marlaorum familia præclaros viros, quos per censere neque huius cartulæ breuitas, neque temporis opportunitas concederet. Horum tamen maiorũ tuorũ præclara facinora quis in te relucere non videt, si fidem, si religionem, si æquitatem, si reliquas denique virtutes tibi comites clariùs conspiciat? Sed hanc vnã filere nequeo, qua literas & literatos sic vnice amas, colis, & foues, vt præclara iuuenum ingenia mœcenatibus spoliata, & quibus minùs grata est fortuna, li-

EPISTOLA

berorum loco , in literis alere & promouere tibi fit tanquam paterna cura & sollicitudo : idque non minùs liberaliter , quàm amanter. In qua re quantum tibi debeam, nec calamo , nec verbo testari satis unquam potero: nec tu hominis mercedem unquam satis pensari. Proinde tibi rependat Christus post duros huius vitæ labores eam ad quam suspiras fœlicitatem. Vale Mæcenas optimè, Lutetiæ Parisiorum Calendis Februariis.